

KONST

Se skönheten i slitna material

PUBLICERAD 2018-02-28

Michael Johanssons platsspecifika jättetekub på Kristinehamns konstmuseum, intill Clay Ketters kluster av verk. Foto Anna Svanberg. Foto: Anna Svanberg

Konstnärerna Clay Ketter och Michael Johansson återanvänder båda bortkastade material. Nu möts de på Kristinehamns konstmuseum, vilket Lotta Jonson tycker förstärker såväl likheter som skillnader.

"The Sultans of Salvage" har intagit Kristinehamns konstmuseum. Titeln är tvetydig och förstås ironisk. Rädda vilka? Eller vad? Om det gäller att "frälsa" materialspill och annat skräp är Clay Ketter och Michael Johansson givetvis kungar. Ketters alla minimalistiska "målningar" och Johanssons många skulpturer räcker gott som bevis.

I början av sin karriär utgick Ketter från slitna skåp och andra byggdetaljer som ratats vid renoveringar. Idag är materialvalet mer blandat, även figurativa inslag förekommer i hans verk. Johansson arbetar med allehanda banala vardagsföremål, använda eller nya, som bas i sina skulpturer.

Mest spektakulärt i Kristinehamn är en stor kub, nästan sex meter hög, där de olika sidorna är spegelvända mot varandra. Michael Johansson har här sammanfogat två skrotbilar, sex containrar, diverse lastpallar, plastmadrasser samt en hel del annat utan att lämna en enda glipa.

Sidorna bildar ett vackert mönster i blå nyanser. Det är fängslande men risken finns att sökandet efter detaljer i kompositionen förtar helhetsupplevelsen.

På väggen bakom har Clay Kletter samplat egna verk från 1996 och framåt. Här finns träluckor, spacklade gipsskivor och plastlaminerade fotografier, som tillsammans bildar en fascinerande provkarta av möjligheter.

Som betraktare får man en underbar känsla av att allt omkring oss har potential bara rätt öga får syn på det. Vid sidan av klustret (så kallar Ketter kompositionen) finns det nya verket "Big Star Generator". Wellpapp, taksplåtar, förpackningstejp, plywood, polerad harts med mera har blivit ett slags roterande supernova. Betvingande är det mest passande ord jag kan beskriva det med.

Michael Johansson och Clay Ketter är olika i sina uttryck. Och när deras verk visas så här, sida vid sida, förstärks skillnaderna. Johansson känns påtagligt handfast medan Ketter snarast förefaller andligt eterisk.

Men också likheterna blir större i jämförelsen. Båda abstraherar konkreta vardagsföremål. Båda tar fram skönheten i det slitna och vedertaget fula. Och ställer dessutom frågor om dagens överflödssamhälle och framtida katastrofscenarier. Svaren är det upp till oss betraktare att fundera vidare på...

Utställning

"The Sultans of Salvage", med verk av
Clay Ketter och Michael Johansson, visas på
Kristinehamns konstmuseum t o m 15/4.

TEXT

Lotta Jonson
